

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA
GJYKATA SUPREME – VRHOVNI SUD

GJS-2023-006

Vršilac dužnosti Predsednika Vrhovnog suda Republike Kosova, Mejreme Memaj, na osnovu člana 9 st. 1, podstav 1.2 i podstav 6 Zakona br.06/L-057 Zakona o Disciplinskoj Odgovornosti Sudija i Tužilaca, odlučujući o žalbi koju je uložio advokat Nebojša Vlajić iz Mitrovice, za pokretanje disciplinog postupka protiv Predsednice Osnovnog suda u Prištini A.Sh. – R., i Predsednika Apelacionog suda, V.T., dana 02.05.2023 godine, donosi sledeće:

R E Š E N J E

ODBIJA se kao neosnovanom žalba uložena od strane advokata Nebojše Vlajića, protiv Predsednice Osnovnog suda u Prištini, A.Sh.-R. i Predsednika Apelacionog suda, V.T..

O b r a z l o ž e n j e

Ovlašćeni branilac osuđenog I.T., advokat Nebojša Vlajić, iz Mitrovice uložio je žalbu Sudskom Savetu Kosova. Predsedavajući Sudskog Saveta Kosova je 31 marta 2023 godine, u skladu sa članom 9 st.2 Zakona o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca prosledio žalbu predsedniku Apelacionog suda, kao organu nadležnom za odlučivanje o žalbi. S obzirom da branilac u žalbi izražava nezadovoljstvo i sa radom Predsednika Apelacionog suda, zadnji je dana 4 aprila 2023 godine gore navedenu žalbu ustupio Vrhovnom sudu kao organu nadležnom u pogledu navoda o disciplinskim prekršajima Predsednice Osnovnog suda i Predsednika Apelacionog suda (član 9 stav.1 podstav 1.2 gore naglašenog zakona).

Podnosioc žalbe navodi da njegov klijent Ivan Todosijevic, iz Zvečana, dana 23.03.2023 godine primio nalog da se javi radi izdržavanja kazne u Pritvornom centru u Mitrovici, nalog koji je uputila predsednica Osnovnog suda u Prištini, za izdržavanje kazne zatvora koja je izrečena presudom Osnovnog suda u Prištini PS.br.59/2021. Prema nalogu, presuda prvostepenog suda potvrđena je presudom Apelacionog suda Kosova, međutim zadnju presudu nisu primili ni on a ni njegov klijent. Njegov štićenik nije izbegavao prijem nikakvog dopisa, dok ponašanje suda koji zahteva da se okrivljeni javi radi izdržavanje kazne na osnovu presude koju on nije nikada video, je skandalozno, i oblik je pritiska protiv okrivljenog. Da su o postojanju drugostepene presude saznali pre više od tri nedelje i to samo iz tekstova na albanskom jeziku i iz internetskih portala te da ne sumnjaju u postojanje presude, međutim njima ista nije uručena. Odgovoran za ovo može biti neko iz Apelacionog suda pa sve do Osnovnog suda u Prištini, radnici iz pisarnice, daktilografi koji su kucali presudu, prevodioci uključujući ovde i predsednike oba sudova.

Iako žalba ne sadrži sve elemente propisane članom 9 st. 4 Zakona o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca, kao nadležni organ postupila sam prema službenoj dužnosti budući da žalba sadrži uverljive podatke da su navodni prekršaji možda učinjeni. U cilju utvrđivanja opravdane osnove kao što se to zahteva zakonom, iznetih tvrdnji o navodnim prekršajima i od strane predsednika sudova, ja sam zatražila da se isti izjasne, i ja sam primile njihove izjave.

Predsednik Apelacionog suda u svojoj izjavi ističe da rešenja i presude koji ispunjavaju uslove za objavljivanje, nakon njihove anonimizacije objavljuju se na veb stranici suda u skladu sa Administrativnim Uputstvom br. 04/2019, za objavljivanje obrađenih presuda i u skladu sa administrativnim uputstvom br. 01/2021, za dopunu i izmenu obrađenih presuda. Dok što se tiče toga da li je stranka primila dotičnu presudu ili nije, ovo pitanje spada u nadležnost prvostepenog suda.

Predsednica Osnovnog suda koja je uputila nalog, u svojoj izjavi ističe da je prvostepena presuda potvrđena presudom Apelacionog suda Kosova, sa brojem predmeta APS.br.2/2023, dok prema tvrdnjama branioca drugostepenu presudu nisu nikada primili, ni osuđenik a ni njegov branilac, te da istu niko nije dostavio i niti su pokušali da uruče istu.

U svojoj izjavi, predsednica Osnovnog suda u Prištini ističe da su dana 01.03.2023 godine, u tom sudu primljeni spisi predmeta PS.br.59/2021, zajedno sa kopijama presude Apelacionog suda APS.br.2/2023 od 28.02.2023 godine, presuda kojom je potvrđena presuda Osnovnog suda u Prištini, kojom je okrivljeni Ivan Todosijević oглаšen krivim za krivično delo Izazivanje nacionalne, rasne i verske mržnje i netrpeljivosti iz člana 147 st. KZRK i osuđen kaznom zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Istog dana presudi PS.br.59/2021, stavljen je pečat pravosnažnosti, i eskpedirane su odluke APS.br.2/2023, od strane Pisarnice Specijalnog Odeljenja, i iz iste ove kancelarije predmet je za izvršenje ustupljen kancelariji za izvršenja, ovog suda. Dana 9.03.2023 godine, izdala je nalog za okrivljenog da se 03.04.2023 javi u Pritvornom centru u Mitrovici za izdržavanje kazne, koji je nalog okrivljeni primio 23.03.2023 godine. Dok je dana 27.03.2023 godine, primila žalbu uloženu od strane advokata okrivljenog u kojoj je isti izrazio zabrinutost da je njegov štićenik primio nalog da se javi za izdržavanje

kazne, a da nije primio presudu drugostepenog suda, i zašto je presuda data novinarima i štampi kada njegov štićenik nije dobio presudu. Nakon što je primila žalbu branioca preduzela je postupke kako bi pribavila informacije u vezi navoda branioca, i od strane pisarnice Specijalnog Odeljenja obavještena je da je Apelacioni sud najpre uručio presudu na albanski jezik i nakon nekoliko dana uručio je presudu na srpskom jeziku. Presudu na srpski jezik branilac i njegov klijent primili su 28.03.2023 godine. Objavljivanje u medijima uradio je Apelacioni sud. Dok je dana 31.03.2023 godine, od strane branioca okrivljenog primila zahtev za odlaganje izvršenja zatvorske kazne, zahtev koji je rešenjem ED.br.225/2023 od 07.04.2023 godine, usvojila i odložila je izvršenje za dva meseca, u kojem je rešenju dat odgovor i o razlozima suda u vezi izdatog naloga i dat je odgovor i o njegovom navodima koji se odnose na ekspedovanje odluke od strane suda.

Na osnovu gore iznetog, smatra da je preduzela sve postupke u saglasnosti sa odgovornostima koje ima za izvršenje kazne, dok, dostavu presude na srpski jezik i dostavu presude na jezik okrivljenog, i objavljivanje presude obavilo je Apelacioni sud, stoga smatra da nema osnove za pokretanje disciplinskog postupka, Izjavi je priložila i sledeće dokaze: nalog za izvršenje zatvorske kazne od 01.03.2023 godine, nalog da se javi u instituciju radi izdržavanje kazne ED.nr.225/2023 od 09.03.2023 godine, žalbu branioca okrivljenog od 23.03.2023 godine, obavještenje objavljeno na veb stranici Apelacionog suda, odduku suda ED.br.225/2023 od 07.04.2023 godine, kojom je usvojen zahtev osuđenog za odlaganje izdržavanja zatvorske kazne.

Nakon analize dostavljenih navoda od strane podnosioca žalbe, izjava predsednika sudova i dokaza koje su priložili izjavama, cenim da u ovom slučaju nema mesta za pokretanje disciplinskog slučaja protiv istih, iz sledećih azloga:

Kao prvo, u žalbi nemamo sažet opis činjeničnih i pravnih aspekata na koje je žalba podignuta za disciplinski prekršaje izvršenih od strane predsednika sudova. Uprkos tome, kao organ nadležan za ocenjivanje žalbi koje se odnose na tvrdnje o navodnim disciplinskim prekršajima od strane Predsednika sudova, ja sam prema službenoj dužnosti postupila po žalbi s obzirom da je sadržavala informacije o mogućim prekršajima istih.

Drugo, iz dokaza priloženih izjavama proizlazi da je drugostepeni sud u krivičnoj stvari klijenta žalioca odlučio dana 20.02.2023 godine, i da nakon što je sastavljena presuda na albanskom jeziku, taj sud je 28.02.2023 godine izdao saopštenje medijima o načinu odlučivanja (odbijanje žalbe) u ovom predmetu, i ukratko i o obrazloženju presude sudskog veća, međutim nije objavio sastavljenu presudu na veb stranici Suda i nije pismeno sastavljeno presudu poslao medijima, obzirom da se njima ne uručuje presuda, naime mediji su citirali saopštenje Apelacionog suda.

Očigledno je da je presuda dostavljena Osnovnom sudu u Prištini dana 01.03.2023 godine, samo na albanskom jeziku i kasnije je dostavljena presuda prevedena na srpski jezik, dok je braniocu žalioca nakon što je uručena presuda na albanski jezik kasnije je njemu ista uručena na njegov jezik (srpski jezik) i to dana 28.03.2023, zatim dana 29.03.2023 godine žalioc (branilac) podnosi zahtev za odlaganje izdržavanja zatvorske kazne (koji se usvaja), međutim

ovi postupci su propusti administracije Apelacionog suda i Osnovnog suda (o kojima predsednici oba sudova nisu bili upoznati) pa se ne mogu prepisati Predsednicima sudova.

Iz gore iznetih razloga a na osnovu člana 9 st. 6 Zakona o odgovornosti sudija i tužilaca, i člana 7 st.3 podstav 3.2 Uredbe SSK br. 05/2019, o Disciplinskom postupku sudija, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Mejreme Memaj
VD. Predsednica Vrhovnog suda

Primerci za:

1. Sudski Savet Kosova,
2. Predsednika Apelacionog suda,
3. Predsednici Osnovnog suda u Prištini,
4. Žalbenoj stranci,
5. Arhivi Vrhovnog suda.